

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν τεσσάρων Εἰδῶν τῆς Ἀριθμητικῆς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

§. 29.

Τὸ πὸ τὴν λέξιν λογαριάζειν ἐνυσσοῦμεν τὸν τρόπου τοῦ συλλογίζεσθαι, δικλούστε πῶς δυνάμεθα νὰ εὑρωμεν πόσου μεγάλος, ἢ μικρὸς γενήσεται εἰς δισεῖς, ἢ γυνωσὶς Ἀριθμὸς, ἐὰν εἰς ἑτερὸς ὅποιος διάποτε Ἀριθμὸς προσεθῇ ἐπ’ αὐτῷ, ἢ ἀφαιρεθῇ ἀπ’ αὐτοῦ. Θετέον· ἔχομεν δύο Σωροὺς χρημάτων, καὶ μᾶς εἶναι γυνωσὸν, ὅτι ὁ εἰς περιέχει ۹۶, ὁ δὲ ἑτερος ۶۷ Γρόσια, τὰ ὅποια δέλομεν νὰ συνάψωμεν, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν πόσα σκίνουσιν ὄμοιοι αὐτοὶ οἱ δύο Σωροὶ χρημάτων. Πρὸς τὸν τούτου ἐκτέλεσσιν, πρέπει ἡ νὰ μετρήσωμεν τὰ ۶۷ ἀνὰ ἓν, λέγοντες ۶۸, ۶۹ καὶ ἡτοῖς, ὅχρις οὐ νὰ μετρηθῶσιν ἔλα τὰ ۶۷ Γρόσια ἐπὶ τοῖς ۹۶, ἢ πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν ἄλλου τρόπου, ἢ ἐπιτίμημον, διὰ νὰ φανερώσωμεν εὐθὺς τὸν Ἀριθμὸν, τὸν ὅποιον φέρουσαν, ἀψ’ εὐ ἐνωθῶσιν οἱ βηθέντες δύο Ἀριθμοὶ ὄμοιοι. Οἱ μὲν πρῶτος τρόπος ἡ θελεν ὀνομασθῇ μετρᾶν, ὁ δὲ δεύτερος λογοριάζειν. Ήδεν λέγομεν, ὅτε τὸ λογαριάζειν, οἱ οὖ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐ ταλαιπωτὸς τρόπος, λέγεται Ἀριθμητικὴ, ἡ τοι τέχνη τοι ἱ.ε. λογαριάζειν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

§. 30.

Τὸ λογχριάζειν, ἦτος ἡ Ἀριθμητικὴ ἐπισήμη, εἶναι καὶ τὸ πᾶντα τρέπου ἀναγκαιοτάτη, ἐπειδὴ τὰ Πράγματα (τὰ Elē̄n), ἦτος αἱ Μονάδες, μὲ τοὺς Ἀριθμοὺς τῶν ὅποίν τε μετρηθῶσιν ἀνάξεν, σταυράλις δὲν ὑπάρχουσι παρόντα. Παραδ. χ. Πραγματευτῆς τις ἡγόρχασεν, ἡ ἐπώνυμε πραγματίας ἐν διαφόροις καιροῖς, διὰ Γρόσια 586, Γρόσια 452, 5 παράδεις, καὶ Γρόσια 831, 19 παράδεις, καὶ θέλει νὰ ἔχειρη πότα γαινουσιν ὁμοῦ, τοῦτ' ἔστι, νὰ φανερωθῇ ἡ ἀλόγης Ποσότης των μὲ εἶναι μόνου Ἀριθμόν. Τοῦτο δὲν δύναται διὸ οὐδενὸς ἑτέρου τρόπου νὰ σαφηνισθῇ, εἰμὴ διὰ τῆς Ἀριθμητικῆς ἐπισήμης. Διότι τὰ Χρήματα οὐκ εἰσὶ πορόντα ἵνα μετρηθῶσιν.

Τὰυτὸν ἔνυοπτέον, ὅταν ἀφ' Ἐνὸς ἀφαιρεθῆτι, καὶ πρέπει νὰ διορισθῇ τὸ Ὑπόλοιπον. Παραδ. χ. Εἴς χρεωσεὶ Γρόσια 870, 23 παράδεις· διὸ αὐτὸ τὸ χρέος του ἐπλήρωσε Γρόσια 635, 10 παράδεις· ἀρα πόσα μένει ἔτε χρειότης; Καὶ ἐνταῦθα μὴν ὅντα τὰ Χρήματα παρόντα ἵνα μετρηθῶσι, δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ φανερώσωμεν τὸ Ὑπόλοιπον τοῦ χρέους, εἰμὴ διὰ τῆς Ἀριθμητικῆς τέχνης.

"Οὓς διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ λογχρίζωμεν, πρέπει νὰ ἔχειρωμεν· α'. νὰ συνάπτωμεν περισσοτέρους Ἀριθμοὺς ὁμοῦ, καὶ νὰ φανερώσωμεν τὴν Ποσότητα αὐτῶν μὲ μόνου εἶναι Ἀριθμόν· β'. νὰ δυνάμεθα νὰ ἀφαιρώμεν εἶναι Ἀριθμὸν ἀφ' ενὸς ἑτέρου, καὶ νὰ φανερώσωμεν τὸ Ὑπόλοιπον. Τὸ πρῶτον λέγεται Ἀθροισμὸς, καὶ τὸ δεύτερον Ἁγείλμὸς, (ἢ Πρόσθεσις, καὶ Ἀφαίρεσις.)

§. 31.

Οἱ Ἀριθμοὶ, τοὺς ὅποίους συνάπτομεν ὁμοῦ, ἡ ἀφαιρε-

20 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

μεν ἀφ' ἔτέρων, δύνανται εἶναι ὅμοιοι, ἢ ἀνόμοιοι κατὰ τὸ μέγεθος. Εἰς τὸ "Ἀθροισμα" γίνεται Αὐξησις ἐνὸς καὶ τοῦ ἀυτοῦ Αριθμοῦ. εἰς τὴν Ἀφαίρεσιν ὅμως γίνεται Διαίρεσις εἰς ὅμοια μέρη. Διέσπειρται ἐνας "Ἄριθμός", ἐξ οὗ ἀφαιροῦνται λειμέγεδη μέρη, ἐλαττοῦται εἰς ὅσα ὅμοια μέρη διαιρέθη. Εντεῦθεν πηγάδουσι λοιπὸν ἔτει δύο Εἴδη τῆς Αριθμητικῆς· α'. ὁ Πολλαπλασιασμός· β'. ἡ Διαίρεσις, ὁ εἰς τὸ, διαιρεῖν ἔνα όποιον δήποτε Αριθμὸν εἰς ὄποιαδήποτε ὅμοια μέρη, καὶ διορίζειν, πόσου εἰσὶ τὸ ποσὸν ἐκάσου μέρους.

§. 32.

"Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν δηλοῦται, ὅτι ὑπάρχουσι τέσσαρα Εἴδη τῆς Αριθμητικῆς· α'. ὁ Ἀθροισμός· β'. ἡ Αφαίρεσις· γ'. ὁ Πολλαπλασιασμός· καὶ δ'. ἡ Διαίρεσις· τὰ ὅποια διὰ τοῦτο ὀνομάζονται τὰ τέσσαρα Εἴδη τῆς Αριθμητικῆς, ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐργασίας ἐνὸς, ἦ περισσοτέρων αὐτῶν τῶν τεσσάρων Εἰδῶν ἐπιλύονται πάντα τὰ Προβλήματα· αὐτὰ λοιπὸν εἰσὶ τὰ εὑσιώδη μέρη, ἐξ ὧν συνετέθη ἡ Αριθμητική.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ἀθροισμοῦ ἐν αὐτωνύμοις ἀκεραιοῖς
Ἄριθμοῖς.

§. 33.

Οταν μετρῶμεν περισσοτέρους Αριθμοὺς, διὰ νὰ φανερώσωμεν τὴν ποσότητα αὐτῶν μόνον μὲ ἓνα Αριθμὸν, αὐτὸς λέγεται ἀθροίζειν. Παραδ. χ. ἀθροίζομεν τοὺς μοναδικοὺς Α-

ρεθμούς 2, 5, 7, 9, λέγοντες· 2 καὶ 5 φέρουσιν 7, καὶ 7 πειράζει 14, καὶ 9 σκίνουσιν ὄμοῦ 23· λοιπὸν ὁ Ἀρεθμὸς 23 εἶναι ἡ Ποσότης ὅλων τῶν ἀγνέαντων Ἀρεθμῶν ὄμοῦ. Τίνες δὲ τῷδε πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν αὐτῷ τὸ "Ἀθροισμα" μὲν ὅλους τοὺς Ἀρεθμούς, συγιεῖσκοντες ἀφ' ὅσων δὴποτε Ψηφίων, αὐτῇ ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἀθροισμοῦ.

Ο Αρειστος λοιπὸν εἶναι μία ὄδηγία ἀρειθμητικὴ, ἡ-
τες μᾶς διδάσκει τὸν τρόπου, πῶς νὰ ἐκφωνῶμεν τὴν ὅλοκλη-
ρου Ποστήτα περιστοτέρων Ἀρειθμῶν (οἵτινες ὀνομάζονται
ΑἘρειστμοῦ Προστετέοι) μόνου μὲν αἱ Ἀρειθμὸν, ὃστις Κε-
φαλαῖσι λεχθῆσται ἐξῆς.

S. 34.

Εὐτεῦθεν δῆλον ἐξὶν, ὅτε μόνου Ἀρεθμοὶ ὁμοιδῶν μονάδων δύνανται νὰ ἀπροσέσθωσιν ὁμοῦ, ὃ ἐξὶν, οἱ Ἀρεθμοὶ, οἵτινες μέλλει νὰ ἀπροσέσθωσιν εἰς ἕνα καὶ μόνου Ἀρεθμὸν, πρέπει νὰ εἶναι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Πράγματος, καὶ τῆς αὐτῆς Ὁγομακίας. Οὕτω παραδ. χ. 5 καὶ 4, δὲν δύνανται ὑπὸ τοῦ ἀλοκλήρου Ἀρεθμοῦ 9 νὰ ἐκφωνηθῶσιν, ἐὰν τὰ 5 εἰσὶ 5 Πήχαι, τὰ δὲ 4 εἰσὶ 4 Ὁκάδες· διότε 5 Πήχαι καὶ 4 Ὁκάδες, δὲν δίδουσιν οὔτε 9 Πήχαις, ἀλλ' οὔτε 9 Ὁκάδαις. Εἴ ταύτης τῆς ἴδιας αἰτίας δὲν δύνανται νὰ ἀπροσέσθωσιν ὁμοῦ μήτε αὐτοὶ οἱ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Πράγματος Ἀρεθμοὶ, ἐὰν εἰς ἐξ αὐτῶν συγίσταται ἐξ ἀπλῶν μονάδων, οἱ ἔτεροι ὄμως ἐκ δεκάδων ή ἐκατοντάδων κ. τ. λ. Φέρ' εἰπεῖν· 5 μονάδες καὶ 3 δεκάδες δὲν δύνανται νὰ ἀπροσέσθωσιν ὁμοῦ καὶ νὰ ἐκφωνηθῶσι διὰ τοῦ Ἀρεθμοῦ 8, ἐπειδὴ 5 μονάδες, καὶ 3 δεκάδες δὲν δίδουσιν οὔτε 8 μονάδαις, ἀλλ' οὔτε 8 δεκάδαις. Ἐρα τὰ 8 δὲν εἶναι ὁ Ἀρεθμὸς, ὅστις φέρει τόσα, ὅσα φέρουσιν οἱ Προσέτεροι ἀπροσέσθωσις ὁμοῦ.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν δυνάμεθα ἀθροίζειν μόνον Παράδεις

μὲ Παράδεις, Γρόσια μὲ Γρόσια, Ὀκάδεις μὲ Ὀκάδεις, Πήχαις μὲ Πήχαις (ἐὰν ωσιν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μηκόντων), καὶ ἐν λόγῳ, μόνου Μονάδας μὲ Μονάδας, Δεκάδας μὲ Δεκάδας, Ἐκατοντάδας μὲ Ἐκατοντάδας, κ.τ.λ., ὡς προερέθη.

§. 35.

"Οδεν, εἴαυ σὲ πρὸς Ἀθροισμὸν διοικέντες Ἀριθμοὶ συνισταὶ ἐκ περιποστέρων ψηφίων, τότε ἀθροίζονται ὅλαις αἱ Μονάδεις, ὅλαις αἱ Δεκάδεις, ὅλαις αἱ Ἐκατοντάδεις καὶ ἐφεξῆς. ὡν τὸ Ἀθροισμα δίδει τὴν ὄλοκληρην Ποσότητα, ἥτοι τὸ Κινήτηριν αὐτῶν. Παραδ. χ. μᾶς ἐδόθησαν νὰ ἀθροίσωμεν 111, 123, 321. λοιπὸν ἀθροίζομεν πρώτου τὰς Μονάδες, οἵτινες φέρουσι 5. ἔπειτα τὰς Δεκάδες, αἱ ὅποιαι παρουσιῶσι 5. καὶ τελευταῖσιν ὅλας τὰς Ἐκατοντάδες, αἵτινες σχίνουσιν ὁσαύτως 5. Ὡσεν αὐτοὶ οἱ τοῦ Ἀθροισμοῦ Προσθετέοις συμποσοῦνται, 5 Ἐκατοντάδεις, 5 Δεκάδεις, καὶ 5 Μονάδεις, ἥτοι διὰ χαρακτήρων 555. τὸ ὅποιον, ἀνευ περαιτέρω ἐξηγήσεως, εἰναὶ φανερόν.

§. 36.

Διὸς νὰ ἐκτελῆται ὅμως ὁ τοιοῦτος Ἀθροισμὸς εὐκόλως καὶ ἐν τάξει, καὶ διὸς νὰ μὴ τύχῃ ἐκ λάθους καὶ ἀθροίσωμεν ὅμοι ἑτεροτείχεις Μονάδας, ἕσω βάσεις ὁ ἐπόμενος Κανὼν, ἕστις πηγάδεις ἐκ τῶν προλεχθέντων.

Γενικὸς Κανὼν τοῦ Ἀθροισμοῦ.

Γραφθήτωσαν οἱ πρὸς "Ἀθροιστεν διοικέντες Ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς νὰ κάτω ὑπὸ ἀλλήλους, ὡς αἱ Μονάδεις νὰ ἴσανται ὑπὸ Μονάδας· αἱ Δεκάδεις ὑπὸ Δεκάδας· αἱ Ἐκατοντάδεις ὑπὸ Ἐκατοντάδας· ἐν γένει οἱ ὁμώνυμοι

ὑπὸ τοὺς ὁμωνύμους Ἀριθμούς ὑποκάτω δὲ πάντων, ἃς ὑποεργωθῇ μία εὐθεῖα γραμμή· ἐπειτα ἀρχίζομεν τὴν ἀθροισμένην ὑπὸ τὴν γραμμήν, ων τὸ "Ἀθροισμαθέττομεν ὑπὸ τὴν γραμμήν, κατ' εὐθεῖαν ὑπὸ τὰς Μονάδας· μετέπειτα ἀθροιζόμεν τὰς Δεκάδας, καὶ βάλλομεν τὴν Ποσότητα αὐτῶν ὑπὸ τὴν γραμμήν, τοῦτον, ὑπὸ τὰς Δεκάδας· μετὰ ταῦτα τὰς Ἐκατοντάδας καὶ ἐψεκῆς. Τέλος πάντων ὁ δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὑπὸ τὴν γραμμήν προκύψας Ἀριθμὸς, εἰναι τὸ Κυριακὸν Ποσότης, ὅ ἐστι, τὸ Κινδύνου πάντων τῶν πρὸς Ανθρώπους διαθέντων Ἀριθμῶν.

Πρόβλημα. Ἐὰν ἀθροισθῶσιν ὁμοῦ οἱ Ἀριθμοὶ 523, 232, 311, καὶ 413, ἀρχ πόσου ἔστι τὸ Κινδύνου αὐτῶν;

Λύσις. 523	Ἐργανείται. Ἐπειδὴ ἐτέθησαν οἱ
232	Προσθετέοις ἡπέρ ἀλλήλους τακτικῶς, καὶ
311	ὑπερεργῶθην ἡ εὐθεῖα γραμμή κατὰ τὸν
413	Κανόνα, ἀρχίζομεν τὸν Ἀθροισμὸν
————— Κεφ. 1479	ἐκ τῶν Μονάδων, λέγοντες· 3 καὶ 1
	ποιοῦσι 4, καὶ 2 ποιοῦσι 6, καὶ 3 ποιοῦσιν ὁμοῦ 9· τὰ ὄποια, ως ὀλόκληρος Ποσότης ἔλων τῶν Μονάδων, τίθενται κατ' εὐθεῖαν ὑπὸ αὐτὰς κάτω τῆς γραμμῆς, ως ἀνωτέρω· τὰυτὸν πράττομεν καὶ μὲ τὰς Δεκάδας, λέγοντες· 1 καὶ 1 ποιοῦσι 2, καὶ 3 ποιοῦσι 5, καὶ 2 ποιοῦσιν ὁμοῦ 7, ἀτενα τίθενται ὑπὸ τὰς Δεκάδας, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἡ ὀλόκληρος Ποσότης αὐτῶν· ώστε αὐτῶν ἀθροιζόμεν καὶ τὰς Ἐκατοντάδας, λέγοντες· 4 καὶ 3 ποιοῦσιν 7, καὶ 2 ποιοῦσιν 9, καὶ 5 ποιοῦσι 14, τὰ ὄποια τίθενται ώστε αὐτῶν ὑπὸ τὴν γραμμήν, καὶ διέσυγε τὸ Κυριακὸν Κινδύνου 1479.

§. 37.

Σημείωσις. "Οτι εἶναι τὰυτὸν καὶ ἀθροίσωμεν κάτωθεν, ή ἄνωθεν, τοῦτο ἔκαστος τὸ ἐννοεῖ· μὲν οὖν τοῦτο, εἰμὲν, διὸ περισσοτέρους ἀσφῆλειαν, θελήσωμεν νὰ ἀθροίσωμεν. Εἰς, τότε ἀθροίσουμεν πρότερον κάτωθεν, καὶ ἔπειτα ἄνωθεν.

§. 38.

Ωταν τύχη, ὡς πολλάκις συμβαίνει, καὶ ὑπερβῆ τὸ ἀθροίσμα τῶν μονάδων, τῶν δεκάδων, καὶ ἐφεξῆς, τὸν ἀριθμὸν 9, καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ μίαν, ή καὶ περισσοτέρας δεκάδες, τότε τίθεται ὑπὸ τὴν γραμμὴν ὁ κάτω τῶν. Δίκα αἱρεθῆσαν μόνον, αἱ δέ δεκάδες ἀθροίζονται μὲ τὰς ἀριθμών πλησίους ἐπομένας μονάδας, διὸ τὸν αἰτίαν ἅρχεται ὁ ἀνθροίσμος ἐκ τῶν μικροτάτων εἰδῶν. ὡς τὸ ἐπόμενον ὑπόθετιγμα δεικνύει. Παραδ. χ. μῆς ἐδίσποισαν νὰ ἀθροίσωμεν τοὺς ἐπομένους ἀριθμούς.

'Ερμηνεία. Τὸ ἀθροίσμα τῶν μονάδων δικίνει 16· διλούντε, 4 καὶ 6 ποιοῦσι 10, καὶ 5 ποιοῦσι 15, καὶ 1 ποιοῦσιν ὄμοι 16· αὐτὰ διδουσιν 1 δεκάδα, καὶ 6 μονάδας· λοιπὸν θέττομεν τὰ 6 ὑπὸ τὰς μονάδας, τὸ δὲ 1 ἀθροίζομεν εἰς τὰς ἐπομένας δεκάδας, λέγοντες· 1 (ὅς κατέλειπον αἱ μονάδες) καὶ 6 ποιοῦσιν 7, καὶ 7 ποιοῦσι 14, καὶ 8 ποιοῦσιν 22, καὶ 9 ποιοῦσιν ὄμοι 31, οἱ ἐσὶ 3 δεκάδας, καὶ 1 μονάδα· διὸ τοῦτο θέττομεν 1 ὑπὸ τὰς δεκάδας τὰ δὲ 3 ἀθροίζομεν εἰς τὰς ἐπομένας μονάδας, λέγοντες· 3 (ὅς κατέλειπον αἱ δεκάδες) καὶ 5 ποιοῦσιν 8, καὶ 2 ποιοῦσι 10, καὶ 4 ποιοῦσι 14, καὶ 3 ποιοῦσιν ὄμοι 17· αὐτὰ τίθενται ἀλόγλητα, ἐπειδὴ δὲν ἔμεινον ἔτερα ψηφία διὰ νὰ ἀθροίσωμεν.	391 485 276 564 <hr/> Κεφ. 1716
---	---

Ἡ αἰτία, διὸ τὸν ἀθροιζόμενον τὸ περίσσευμα τῶν μονάδων εἰς τὰς δεκάδας, ἔχεινο τῶν δεκάδων εἰς τὰς ἐκκεντάδας, καὶ ἐφεξῆς, πηγήζει ἐκ τῶν, ὡς εἴπομεν εἰς τὸν §. 16. δηλαδὴ, διὰ ἐκάστη μονάδας μᾶς ἀριθμώς ἐπομένης τάξεως, συνίσταται ἀπὸ 10 μονάδων τῆς δεξιῶς παρελθούσης τάξεως. Ὡς τὸν 10 μονάδας τῶν μονάδων, σκίνουσι μίαν μονάδα τῶν δεκάδων, 10 μονάδας τῶν δεκάδων, σκίνουσι μίαν μονάδα τῶν ἐκκεντάδων, καὶ ἐφεξῆς. Διὰ τοῦτο ἐκάστη ἀριθμώς ἐπομένη τάξεις. Θεωρεῖται πάντοτε, ὡς πρὸς τὴν δεξιῶς παρελθούσαν, ὡς δεκάδας πρὸς μονάδα.

§. 39.

Ἐὰν τὸ ἀθροισμα τῶν μονάδων, δεκάδων καὶ ἐφεξῆς, περιέχῃ ἀπλῶς δεκάδας, μονάδας δὲ οὐχί, φέρ' εἰπεῖν. 10, 30, 40 κ. τ. λ., τότε θέττομεν μόνον τὸ ω ὑπὸ τὴν γραμμὴν, τὰς δὲ δεκάδας ἀθροίζομεν, ὡς πρότερον, εἰς τὰς ἐπομένας τάξεις, ὡς.

Εἰς τὸ ἀπέναντες υπόδιγμα συγγεταί	754
τὸ ἀθροισμα τῶν μονάδων 10, διὰ τοῦτο	842
θέττομεν υπὸ τὰς μονάδας οἱ, καὶ βασῶμεν	791
1 διὰ τὰς ἐπομένας δεκάδας. αὐταὶ, ὅμοι	613
μὲ τὸ 1, ποιοῦσιν 20, διὸ τὴν αἰτίαν θέτ-	<hr/> Κεφ. 3000
τομεν υπὸ τὰς δεκάδας αὐταὶ οἱ, καὶ βασῶμεν 2 ^ο τελευταῖον	
ἡ ἐσχάτη τάξις, ὅμοι μὲ τὰ 2, ποιοῦσι 30. αὐτὰς θέτου-	
ται ὅλοκληρα υπὸ τὴν γραμμὴν, ἐπειδὴ δὲν ἔμινον ἄλλοις	
ἀριθμοῖς διὰ νὰ ἀθροίσωσι. Τὰ μοδενικὰ πρέπει ἀφεύκτως νὰ	
τεθῶσι, καὶ τοι μοδὲν ἄλλο δηλοῦσιν, εἰμὲν, ὅτι εἰς τὸ κεφά-	
λαιον δὲν υπάρχουσι μήτε μονάδες, οὔτε δεκάδες, ἄλλ' οὔτε	
ἐκατοντάδες. ἂνευ γάρ τούτων τῶν μοδενικῶν, τὸ ψηφίον 3,	
τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φανερώσῃ χιλιάδας, δὲν ἕσελε λόβη τὴν	
εἰς τὴν τεμήν του ἀνήκουσαν τετάρτην τάξιν.	

§. 40.

"Οὗτον, ἐξαν αἱ τῶν πρὸς Ἀθροεσιν διαθέντων ἀριθμῶν
Μουάδες, Δεκάδες καὶ ἐψεξῆς, συνίσχυται ἀπαστι απλῶς ἐκ
μηδενικῶν, τότε φανερώνομεν καὶ τὸ Κεφάλαιον αὐτῶν, διὰ
τοῦ Ο. Θετέον· 340, καὶ 900

560	800
210	700

Κεφ. 1110 ήσθ. 2400

Διότι τὸ ο διλοεῖ εἰς ἑκάστην ποσότητα τὴν Ἑλλείψιν τῶν
Μουάδων, τῶν Δεκάδων κ. τ. λ. ἄρα καὶ τὸ Κεφάλαιον αὐ-
τῶν τῶν ποσοτήτων δὲν δύναται νὰ περιέχῃ ὅλοτελῶς μουά-
δες, δεκάδες κ. τ. λ. μὲν ὅλου τοῦτο, ὡς ἐλέχθη, πρέπει αῦ-
τη ἡ Ἑλλείψις νὰ φανερωθῇ καὶ εἰς τὸ Κεφάλαιον διὰ τοῦ Ο,
ὅπως τὰ ἐπόμενα σημαντικὰ ψηφία λάβωσι τὴν οἰκεῖην τάξιν.
Οὓτις πράγτομεν, ὅταν μετρᾶτε τῶν ἀθροιζόμενων ψηφίων
εὑρίσκουται καὶ Ο· ὁ ἐτίν, ἀθροιζόμεν μόνον τὰ ψηφία, χω-
ρὶς νὰ δώσωμεν οὐδεμίαν προσοχῆν εἰς τὰ μηδενικά. Οἷον·

20305	λέγοντες· (ἀρχιζόντες ἐκ τῶν μουά-
6109	δῶν) 4 καὶ 9 ποιοῦσι 13, καὶ 5 ποι-
32010	οῦσιν ὅμοῦ 18, Σέπτεμβριν 8, καὶ βα-
8534	τῶμεν 1· ἔπειτα, 1 καὶ 5 ποιοῦσιν 6,
40950	καὶ 3 ποιοῦσιν 9, καὶ 1 ποιοῦσιν ὅμοῦ
300	

Κεφ. 108208 10, Σέπτεμβριον, καὶ βατώμεν 1· με-
τέπειτα, 1 καὶ 3 ποιοῦσι 4, καὶ 9 ποιοῦσι 13, καὶ 5 ποιοῦ-
σι 18, καὶ 1 ποιοῦσι 19, καὶ 3 ποιοῦσιν ὅμοῦ 22, Σέπτεμ-
βριν 2, καὶ βατώμεν 2· μετὰ ταῦτα, 2 καὶ 8 ποιοῦσι 10,
καὶ 2 ποιοῦσι 12, καὶ 6 ποιοῦσιν ὅμοῦ 18, Σέπτεμβριν 8, καὶ
βατώμεν 1· τελευταῖον, 1 καὶ 4 ποιοῦσι 5, καὶ 3 ποιοῦσιν 8,
καὶ 2 ποιοῦσιν ὅμοῦ 10, τὰ ὅποια τέθενται ὅλοκληρα ὑπὸ^{το}
τὴν γραμμήν.

§. 41.

Εἰμίν εἰπεῖν προφοράς θημεν καλῶς τὰ μέχρι τοῦδε, διὸ δὲ ναται τὰ μᾶς συγχίσῃ ἡ περίεξας, ἐὰν τὸ ὄλόκληρον "Αθροισμα
μα μῆτος ὁποιασδήποτε τάξις, ὡς τῶν μουάδων, τῶν δεκά-
δων κτλ., φθάσῃ, ἢ ὑπερβῇ τὰ Εκατόν· διότι μόνον αἱ τοῦ
ὄλοκληρού 'Αθροισματος Μουάδες τίθενται ὑπὸ τὴν γραμμὴν,
τὸ δὲ περίτσευμα, διλογούστε. οἵσαι Δεκάδες προκύψωσι εἰκ
τοῦ ὄλοκληρού αὐθροισματος τῶν μουάδων, ἀθροιζούσαι εἰς
τὴν υψηλοτέραν τάξιν, τοῦτ' ἔσιν, εἰς τὰς Δεκάδας, καὶ οὕ-
τως ἐφεξῆς. Παραδ. χ. ἐὰν ἀθροιστώμεν τὰς Μουάδας, δεκά-
δες κτλ. περισσοτέρων ἀριθμῶν, καὶ προκύψῃ τὸ ὄλόκληρον
Αὐθροισμα αὐτῶν 105, ἢ 118, ἢ 324 κτλ., θέτομεν 5,
καὶ βασῶμεν 10· ἢ 8, καὶ βασῶμεν 11· ἢ 4, καὶ βασῶμεν,
32, καὶ ἐφεξῆς, ὅ ἔσι· 5 Μουάδες τίθενται ὑπὸ τὴν γραμ-
μὴν, καὶ 10 Δεκάδες ἀθροιζούσαι εἰς τὰς Δεκάδας (ἐνταῦθι
ὑποθέτομεν τὰ 105 "Αθροισμα Μουάδων"), ἢ 8 Μουάδες
ὑπὸ τὴν γραμμὴν, καὶ 11 'Εκατοντάδες (ὑποθέτοντες τὰ
118 "Αθροισμα Δεκάδων") εἰς τὰς 'Εκατοντάδας, καὶ οὕτως
ἐφεξῆς. Τὸ ἐπόμενον 'Υπόδειγμα ἡς χρησιμεύσῃ τόσον περὶ
ῶν ἐλέχθη, οἵσου καὶ περὶ τῆς κατασρώσεως τῶν 'Αριθμῶν
κατὰ τὸν Κανόνα, ἵνα τίθενται πάντοτε αἱ ὁμοειδεῖς Μουάδες
καὶ εὐθεῖαν ὑπὸ ἀλληλάς, ὡς·

28 ΠΕΡΙ ΑΘΡΟΙΣΜΟΥ ΕΝ ΑΚΕΡΑΛ. APIΩΜ.

198	'Ενταῦθα προκύπτει τὰ ὄλόκληρον "Α-
76	Θροισμά τῶν Μονάδων 102· λοιπὸν Σέτ-
267	τομεν 2, καὶ βασώμεν 10· τὸ "Αθροισμα
84	τῶν Δεκάδων, ὁμοῦ μὲ τὰ βασικά 10,
99	πουσὶ 111· ὅσεν Σέττομεν 1, καὶ βασώ-
576	μεν 11, τὰ ἐποίκα ἀθροίζομεν εἰς τὴν ἐπο-
6379	μένην τάξεν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.
96	
798	
2179	
988	
6	
899	
67	

Κεφ. 12712

§. 42.

Σημείωσις. Οἱ τοιοῦτοι Ἀθροισμοί, καὶ ἔτει διεξοδικώτεροι, ἐκτελοῦνται ἀσφαλέστερον, ἐὰν διαιρέσωμεν τοὺς Προσθετέους ἀνὰ πέντε, ἢ ἀνὰ ὅσους θέλει ἔκαστος, διὰ σιγμῶν, ἢ εὐθείων γραμμῶν, καὶ ἀθροίσωμεν αὐτὰς τὰς διαιρέσεις κατὰ μέρος· εἰτα ἀθροίσωμεν τὰ κατὰ μέρος τῶν διαιρέσεων Κεφάλαια, τὰ ὅποια δίδουσιν ἔπειτα τὸ ὄλόκληρον Κεφάλαιον ὅλων τῶν Προσθετέων.

Περὶ ὀνοματικῶν καὶ μικτῶν Ἀριθμῶν.

§. 43.

Μέχρε τοῦτο δὲν ἐδόθη κάμμια ὀνομασία εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς, ἦγουν, δὲν ἐλέχθη, ἐὰν ἡσαν Γρόσια, ἢ Πῆχαι, ἢ ὅτι ἔτερον Πράγμα, ἐπειδὴ ὁ τρόπος τοῦ ἀθροίζειν μένει πάντοτε ὁ αὐτός. "Οἶεν, ἄχρις οὗ δὲν διορισθεῖ ῥητῶς εἰς τοὺς Ἀριθ-

μοὺς τὸ, τὶ παριεσάνουσι, λέγονται ἀνώνυμοι Ἀριθμοί· εἰς ὅμως προστεθῆ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν ῥητῶς, φέρ' εἰπεῖν Γρόσια 53· Ὁκάδες 68 κτλ., τότε καλοῦνται ὄνοματα· κοὶ Ἀριθμοί.

§. 44.

Ἐγ τούτῳ λοιπὸν ἀπαρτιστικοὶ σχεδὸν αἱ ὄνοματικαι Μονάδες, καὶ ἐξοχὴν ἔχειναι τῶν Χρημάτων, τῶν Μέτρων, τοῦ Καιροῦ, τοῦ Ζυγίου, κτλ., εἰσὶν ἐκ κατωτέρων διαφέρεσσεν τοιουτορροτῶν συνθεμέναι (μ’ ὅλου ὅποῦ διαφέρουσι σχεδὸν εἰς ἐκάστην 'Επαρχίαν), ως ἵνας διορισμένος Ἀριθμὸς τῶν μικροτέρων εἰδῶν συνιεῖται μίαν μονάδα τοῦ Μεγαλητέρου Εἴδους. Οὕτω συνίσταται 1 Γρόσι ἐκ 40 Παράδιων· 1 Παρὰς ἐκ 3 Αὐσπρών· 1 Χρόνος ἐκ 12 Μηνῶν· 1 Μήν ἐκ 30 Ημερῶν· 1 Ημέρα ἀπὸ 24 Ημέρων· 1 Ημέρα ἀπὸ 60 Λεπτῶν· 1 Καντάρι ἀπὸ 44 Οκάδων· 1 Οκάς ἐκ 4 Λιτρῶν· 1 Λίτρα ἀπὸ 100 Δραχμίων, καὶ σύτως ἐφεξῆς. Ὅταν λοιπὸν, ὅμοι μὲ τὰ τοιαῦτα μεγαλητέρα εἴδη, διοθῇ δὲ ἀριθμοῦ καὶ ἐν μέρος τοῦ μικροτέρου αὐτῶν εἴδους, φέρ' εἰπεῖν, Γρόσια 8,, 13 παράδες· (τὸ τοῦ διεσμοῦ σημεῖον (,) δηλοῖ τὸ, καὶ), ἦτοι Γρόσια 9,, 5 παράδες,, 2 ἀσπρα, τότε λέγεται ὁ τοιοῦτος Ἀριθμὸς ὄνοματικὸς μικτὸς Ἀριθμός· Εἰστε σύγκειται ἐκ μεγαλητέρων καὶ μικροτέρων εἰδῶν τοῦ ὄνοματικοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ως εἰπεῖν, εἰναὶ μεριγμένος ἐκ περισσοτέρων εἰδῶν.

§. 45.

Εἰς τὴν "Ἀθροιστικὴν τῶν τοιούτων Ἀριθμῶν εἶναι ἀνυγκαῖον νὰ ἡξεύρωμεν μόνον, πόσαις μονάδες τοῦ κατωτέρου εἴδους συνιεῖσθαι μίαν μονάδα τοῦ μεγαλητέρου εἴδος, ἢ δὲ κατάσρωσις καὶ ἀθροιστικὴ ἐκτελοῦνται ἀπαραλλάκτως ως καὶ εἰς τὸν Ἀθροισμὸν τῶν ἀνωνύμων Ἀριθμῶν, τοῦτο ἔστι, Σέττο-

μεν τὰς ἔμοισις μονάδας ἐκ τῶν ὅντων πρὸς τὰ κάτω ὑπὸ ἀλ-
λήλας, καὶ ἀρχίζομεν τὸν Ἀθροισμὸν ἐκ τοῦ κατωτέρου εἴ-
δους, ἵνα τὰς εἰς τὸ Κεφάλαιον αὐτοῦ τυχόν περιεχομένας
μονάδας τοῦ πλησίου μεγαλητέρου εἶδος δύνηται μεν νὰ τὰς
συνάψωμεν ὅμοιες εἰς τὸ ἐπόμενον εἶδος· ὡς τὸ ἀκόλουθον Ἅ-
πόθειγμα δεικνύεται, ἢτοι.

Ἀθροισθήτωσαν.	Γρος.	51	,,	23 παραδ.	,,	2 ἄσπρα
—	—	8	,,	12	—	„ 1 —
—	—	392	,,	15	—	„ 2 —
—	—	86	,,	39	—	„ — —

Κεφ. Γρος. 539 ,,, 10 παραδ. ,,, 2 ἄσπρα

*Ἐρμηνεία. Ἐπειδὴ ἐνταῦθα πρέπει νὰ γίνωσκε τὰ
Ἄσπρα Παράδεις, οἱ δὲ Παράδεις Γρόσια, διὰ τοῦτο ἀρχίζο-
μεν τὴν "Ἀθροιστὴν" ἐκ τῶν ἄσπρων, ὡς μέσην τοῦ μικροτάτου
εἶδους· τὸ "Ἀθροισμα" αὐτῶν σαίνει 5 ἄσπρα· 3 ἄσπρα ὅμως
ποιοῦσιν 1 παράν, ὅπερ τὰ 5 ἄσπρα σαίνουσιν 1 παράν, καὶ
2 ἄσπρα· λοιπὸν θέττομεν τὰ 2 ἄσπρα ὑπὸ τὰ ἄσπρα, τὸν
δὲ 1 παράν ἀθροίζομεν εἰς τοὺς ἐπομένους παράδεις, λέγον-
τες· 1 (ὅ κατέλειπον τὰ ἄσπρα) καὶ 9 ποιοῦσι 10, καὶ 5
ποιοῦσι 15, καὶ 2 ποιοῦσι 17, καὶ 3 ποιοῦσιν ὅμοιον 20, διὸ
θέττομεν ὑπὸ τὰς μονάδας τῶν παράδων τὸ Ο (διέστι ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν παράδων, ἐξ ὧν συνίσταται ἐν Γρόσι, εἰσὶν ὅλοί λη-
ραι δεκάδεις, ἢτοι 40), καὶ βαρύμεν 2, τὰ ἑποῖα ἀθροίζο-
μεν ἐπομένως, λέγοντες· 2 καὶ 3 ποιοῦσι 5, καὶ 1 ποιοῦσιν
6, καὶ 1 ποιοῦσιν 7, καὶ 2 ποιοῦσιν ὅμοιον 9, δηλούντε (ὅ-
μοιον μὲ τὸ ἀνωτέρῳ προτετέντεν Ο) 90· ἐπειδὴ δὲ 4 δεκάδεις,
τοῦτ' ἔστι 40, σαίνουσιν ἐν Γρόσι· ἄρα ὁ Ἀριθμὸς 90 περιέ-
χει 2 Γρόσια, καὶ 10 παράδεις, διὰ τοῦτο θέττομεν ἀριθ-
μῶς, πληποίου τοῦ Ο (ὅ ἐστιν, ἐν τῇ τάξει τῶν δεκάδων), 1,
καὶ βαρύμεν 2· ἐπειτα λέγομεν· 2 (ἄκατέλειπον οἱ παράδεις)

2 Γρόσικ), καὶ 6 ποιοῦσιν 8, καὶ 2 ποιοῦσι 10, καὶ 8 ποιοῦσι 18, καὶ 1 ποιοῦσιν ὅμοι 19. λοιπὸν θέττομεν ὑπὲ τὰς μουάδας τῶν Γροσίων 9, καὶ βαζώμεν 1. εἰτα λέγομεν 1 καὶ 8 ποιοῦσιν 9, καὶ 9 ποιοῦσι 18, καὶ 5 ποιοῦσιν ὅμοι 23. οὗτον θέττομεν 3, καὶ βαζώμεν 2. τελευταῖσιν λέγομεν 2 καὶ 3 ποιοῦσι 5, ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔμεινον ἄλλα ψηφία νὰ ἀθροίσωμεν, διὰ τοῦτο θέττομεν αὐτὰ τὰ 5 ἐν τῇ τάξει τῶν Εκατοντάδων, καὶ οὕτω τελειώνει ὁ Ἀθροισμὸς τοῦ διοικήτος Χιλιάδηματος.

Πρὸς ἀσκησιν ἵδου καὶ ἔτερα Ἄποδείγματα.

A'. Γροσ. 158 „ 13 παραδ. „ 2 ἄσπρα.

— 20 „ 2 — " — —

— 5 „ 27 — " 1 —

Κεφ. Γροσ. 184 „ 3 παραδ. „ — —

B'. Γροσ. 244 „ 35 παραδ. „ 1 ἄσπρον.

— 529 „ 11 — " 2 —

— 621 „ 33 — " 1 —

Κεφ. Γροσ. 1386 „ — — " 1 ἄσπρον.

C'. Γροσ. 2059 „ 37 παραδ. „ 2 ἄσπρα.

— 120 „ 19 — " 1 —

— 512 „ 25 — " 2 —

Κεφ. Γροσ. 2693 „ 2 παραδ. „ 2 ἄσπρα.

D'. Γροσ. 891 „ 34 παραδ. „ — ἄσπρα.

— 235 „ 22 — " 1 —

— 920 „ 23 — " 2 —

Κεφ. Γροσ. 2048 „ — — " — —

Εἰς τὸ α΄ συνάγεται τὸ Ἀθροισμα τῶν ἄσπρων 3, καὶ ἐπιπλὴ 1 Παρὰς συνιζαται ἐκ 3 ἄσπρων, διὰ τούτο δὲν ἐπε-

32 ΠΕΡΙ ΑΘΡΟΙΣΜΟΤ ΕΝ ΑΚΕΡΑΙΟΙΣ,

ασμεν οὐδὲν ὑπὸ τὰ ἄσπρα, ἀλλ' ἀθροίσαμεν τὸν 1 Παρὰν
eis τὸν ἐπόμενον Παράδεις, καὶ οὕτως ἐψεξῆς.

Eis τὸ β'. συνάγεται τὸ ἀθροίσμα τῶν "Ἄσπρων 4, διὸ
καὶ ἐθέσαμεν 1. ὑπὸ τὰ "Ἄσπρα, τὸν δὲ 1 Παρὰν ἀθροίσα-
. μεν eis τὸν Παράδεις οἱ ὅποις ἔφερον 2 σῦντα Γρόσια, δι
ὅν αἰτίᾳν δὲν ἐθέσαμεν ὑπὸ τὸν Παράδεις οὐδὲν, ἀλλ' ἀθροί-
σαμεν τὰ 2 Γρόσια eis τὰ ἐπόμενα Γρόσια ὄμοι.

Eis τὰ γ'. συνάγεται τὸ "Ἀθροίσμα τῶν "Ἄσπρων 5, διὰ
τούτου ἐθέσαμεν 2 ὑπὸ τὰ "Ἄσπρα, τὸ δὲ 1 ἀθροίσαμεν μὲ τὸν
παράδεις, οἱ ὅποις ἔφερον 2 Γρόσια, καὶ 2 παράδεις, διὸ
ἐθέσαμεν 2 ὑπὸ τὰς μονάδας τῶν παράδεις, τὰ δὲ 2 Γρόσια
ἀθροίσαμεν μὲ τὰ Γρόσια.

Eis τὸ δ'. συνάγεται τὸ "Ἀθροίσμα τῶν "Ἄσπρων 1. σὺν
Παράδεις, καθὼς καὶ τὸ ἀθροίσμα τῶν Παράδεις 2 σῦντα Γρέ-
σια. Μιὰ τοῦτο δὲν προέκυψαν eis τὸ Κιεφάλαιον οὔτε παρά-
δεις, ἀλλ' οὔτε ἄσπρα.

§. 46.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν ἀθροίζονται ὅλα τὰ εἴδη
ὅποιωνδήποτε ὀνοματικῶν μικτῶν Ἀριθμῶν· πλὴν μὲ ταύτην τὴν
διεκφορὰν ὅτι eis ἐκείνους τὸν Ἀριθμούς, οἵτινες δὲν σύγχειν-
ται εἴς ἀπλῶν δεκάδων, ἀλλ' εἰς δεκάδων καὶ μονάδων (φέρ'
εἰπεῖν τὸ καισαροβασιλικὸν Φοῦντε, ὃ ἐσὶ μέτρον ζυγίου,
καὶ συνίσαται εἰς 32 λοτίων, δηλονότι εἰς 3. δεκάδων καὶ 2.
μονάδων), δεν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν τὸ "Ἀθροίσμα τῶν μο-
νάδων, πρὶν ᾧ ἀθροίπωμεν ὄμοι· καὶ τὰς δεκάδας· διότι εἰς
τοῦ ὅλοκλήρου Ἀθροίσματος τῶν τε μονάδων καὶ δεκάδων
φανεῖται πόσαι μονάδες, ὃ ἐσὶν Ἀκέραια, τοῦ πλησίου με-
γαλητέρου εἴδους περιέχονται εἰς αὐτῷ, ως τὸ ἐπόμενον Ἄπό-
δειγμα δεικνύεται.

ΟΝΟΜΑΤΙΚΟΙΣ ΚΑΙ ΜΙΚΤΟΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙΣ. 33

*Αθροισθήτωσαν φουντια 15,, 3 λότια (α) 40

*Ενταῦθα ὅντων — 10,, 18

τῶν λοτίων τὸ μεταβολικόν — 9,, 19
 κρότατον εἶδος, ὥρα Καρφ. φουντικά 35,, 8 λότια
 χιζομένη τὴν "Αθροίσματα", ὡς συνήθως, ἐξ αὐτῶν, λέγοντες· γ.
 καὶ 8 ποιοῦσι 17, καὶ 3 ποιοῦσιν ὁμοῦ 20. λοιπὸν βασιώμεν
 2. τὸ Οὖμας δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ τῶν λοτίων.
 Μιότεντὴ πλησίου ὑψηλοτέρα μονάδας, δηλαδὴ τὸ Φουντική, δὲν
 δύναται νὰ ληφθῇ ἀπλῶς ἐκ τῶν δεκάδων τῶν λοτίων (καθὼς
 συμβαίνει τοῦτο εἰς τὰ γράσσα καὶ παράδεις), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀ-
 λοκλήρου Ἀθροίσματος τῶν τε μονάδων, καὶ δεκάδων, ἐπειδὴ
 ἐκ τούτων σύγκειται, ὡς ἐρέθη ἀνωτέρω. "Οὓς θέττομεν πρὸς
 τὸ παρὸν κατὰ μέρος τὸ ο (ὡς ἀνωτέρω πλησίου τοῦ ο (α)),
 καὶ ἀθροιζομένης ἐπομένως καὶ τὰς δεκάδας, λέγοντες· 2 (τἀ-
 νωτέρω βασιχθέντα), καὶ 1. ποιοῦσι 3, καὶ 1. ποιοῦσιν ὁμοῦ
 4, τὰ ὅποια θέττομεν ἀρετερῶς πλησίου τοῦ ο παρὰ τῷ (α),
 καὶ οὗτως ζαίνει τὸ "Αθροίσμα ὅλων τῶν Λοτίων 40. ἐπειδὴ
 ὁμοῦ 32. Λότια ποιοῦσιν 1. Φουντική, ὥρα τὰ 40 Λότια ποι-
 οῦσιν 1 Φουντική καὶ 8 Λότια. λοιπὸν θέττομεν 8. ὑπὸ τὰ Λό-
 τια, καὶ βασιώμεν 1 Φουντική διὰ τὰ Φουντική, λέγοντες· 1
 (ὅ ἐβαζάξαμεν), καὶ 9 ποιοῦσι 10, καὶ 5 ποιοῦσιν ὁμοῦ 15,
 λοιπὸν θέττομεν 5, ὡς ἀνωτέρω, ὑπὸ τὰ Φουντική, καὶ βα-
 σιώμεν 1. εἰτα 1 (ὅ ἤδη ἐβαζάξαμεν), καὶ 1 ποιοῦσι 2, καὶ
 1 ποιοῦσιν ὁμοῦ 3, τὰ ὅποια ἐτέθησαν παρὰ τοῖς 5, καὶ
 οὗτως προεκύψει τὸ Κεφάλαιον ὅλων τῶν Προσθετέων Φουντική
 35,, 8 Λότια.

§. 47.

α'. Σχόλιον. Οἱ τοιοῦτοι μικτοὶ ἀριθμοὶ ἀθροιζονται
 εὐχερέστεροι καὶ πάνυ ὀφελιμως, ἐὰν ἀθροίσωμεν μόνον τόσα
 ἐκ τοῦ κατωτέρου εἶδους, ὅσα ἐπιζητοῦνται διὰ μίαν μονάδαν,

Τόρ. Α'.

οὐ εἶναι Ἀχέραιου, τοῦ πλησίου ἀνωτέρου εἴδους. Παραδ. χ.
εἰς τὰ Λότια· ἀθροίζομεν ἕως τῶν 32, καὶ ὅσάκις φεύγο-
μεν εἰς τὰ 32, θέττομεν ἐν σημεῖον, καὶ ἀθροίζομεν περαι-
τέρω πάλιν ἕως τῶν 32, καὶ ἐφεξῆς, ἕως οὗ νὰ ἀθροίσθω.
στιν ὅλα τὰ Λότια· λοιπὸν ἔσακτος ἀθροίσωμεν ἕως τῶν 32,
τόσα Φουντια περιέχονται εἰς τὰ Λότια, τὰ ὅποια ἀθροίζο-
μεν μὲ τὰ Φουντια ἄμοινοι. Θετέον, ὅτι μᾶς ἴδούσαν νὰ ἀ-
θροίσωμεν τὰ κατωτέρω· ἀθροίζομεν λοιπὸν τὰ Λότια ἕως
τῶν 32 (μονάδας καὶ δεκάδας

— 13,, 28 —

1 (ἐκ τῶν ἐπομένων 28) ποτ— — 51,, 31 —

οῦσις 32, τοῦτο ἔγειν οἱ Φοῦντε· Κεφ. ॥ 98,, 4 λότ.

τὸ Φοῦντε χαρακτηρίζεται οὐτωσὶ (b), διὰ τοῦτο θέττομεν - παρὰ τοῖς 28 μίαν σιγμὴν διὰ σημεῖου, ὅτι ἀθροίσαμεν ᾧ- δὴ ἐν Φοῦντε, καὶ ἀθροίζομεν τὸ περίσσευμα προσιτέρω, πά- λιν ἕως τῶν 32, ὥγουν 27 (τὰ περισσεύσαντα ἐκ τῶν 28) καὶ 5 (ἐκ τῶν 9) ποιοῦσι 32, λοιπὸν θέττομεν καὶ παρὰ τοῖς 9 μίαν σιγμὴν διὰ σημεῖου, ὅτι ἕως ἐκεῖ ἀθροίσαμεν αὐ- Στις 1 Φοῦντε, τὰ δὲ περισσεύσαντα 4 θέττομεν ὑπὸ τῶν Λο- τίων. "Οὗτον ἐπειδὴ εἰς τὰ Λότια εὑρίσκονται δύο σιγμαῖ, ᾧ- τοις σημεῖα, δῆλον ἐσίν, ὅτι περιέχουσι 2 Φοῦντε, τὰ ὅποια ἀθροίζομεν μὲ τὰ Φοῦντε ὡς συνήθως.

Ίδου καὶ ἔτερον ὑπόδειγμα εἰς Τάλληρα· τὸ Τάλληρου πρὸς 24 γροσίκια, καὶ τὸ γροσίκι πρὸς 12 φένιγ.

Τάλλησα 135 „ 18 γροσίκια 9 φέντε.

- 98 , , 19 - 10 -

— 76 „ 23 — 11 —

Κεφ. Τάλληρα 211 „ 14 γρασίκια 6 φέντη.

§. 48.

β'. Σχόλιον. Κατὰ τὰ περισσότερα ἀριθμητικὰ Βι-

ONOMATIKOI KAI MIKTOI APIOMOI. 35

βλίξ φαίνεται, ὅτε ἔκπλακαι ἐπεκράτησσι συνήθεια κοινὴ, ἵνα παραδίδωνται τὰ τέσσαρα Εἴδη τῆς Ἀριθμητικῆς πρότερου ἐν ἀνωνύμοις, καὶ ἔπειτα ἐν ὄνοματικοῖς ἀριθμοῖς, ἐξ οὗ συνάγεται, ὅτε ὅντες οἱ πλεῖστοι τῶν ὄνοματικῶν Ἀριθμῶν τοιούτορόπως συνθεμένοι, δίνεν δύνανται οἱ Ἀρχάριοι νὰ ἐννοήσωσι, χωρὶς τὴν βοήθειαν τῆς Διαιρέσεως, πόσαι μονάδες, ὅ ἐστιν Ἀκέραια, τοῦ πληπόιου μεγαλητέρου Εἴδους περιέχουνται εἰς μίαν, ἐσώ καὶ μετρίαν Ποσάτηται τοῦ μικροτέρου αὐτῶν Εἴδους· διὸ τὸν αἰτιαν, ὅπερ εἶναι πειθαγὸν, παραδίδονται τὰ τέσσαρα Εἴδη πρότερου ἐν ἀνωνύμοις, εἰτα δὲ ἐν ὄνοματικοῖς Ἀριθμοῖς, ἵνα δύνανται οἱ Ἀρχάριοι, μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Διαιρέσεως, νὰ ἀφροίζωσιν ἐν εὐκολίᾳ τοὺς τοιούτους μικτοὺς Ἀριθμούς. Πλὴν ἡ πεῖρα ἀπέδιδεται, ὅτε ἔκάξῃ παράδοσις ἀντιλαμβάνεται πλέον εὐαρέσως καὶ εὐκόλως, ὅταν τὶς κατανοήσῃ ἐν ταύτῳ τὴν χρῆσιν καὶ ὅφελος αὐτῆς. Διὸ τοῦτο λοιπὸν εἶναι πολλὰ ὡφελειμότερον νὰ διδάσκηται ἔκαστου Εἴδους τῆς Ἀριθμητικῆς ἐν ταύτῳ καὶ μὲ ὄνοματικοὺς μικτοὺς Ἀριθμούς· διότι δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐρεθίζεται ἡ περιέργια τῶν Ἀρχαρίων, καὶ γίνονται ἐπιμελεῖσθεροι, ἐπειδὴ μετέρχονται εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ νεώτερον τι· ἐν τούτῳ δημοσίευτον πρέπει νὰ προσέχωμεν, καὶ νὰ ἐκλέγωμεν τοικύτα μικρὰ καὶ εὔκολα Προβλήματα, τὰ ὅποια, χωρὶς τὴν χρῆσιν τῆς Διαιρέσεως, δύνανται νὰ ἐπιτυχηθῶσι· διὸ τοῦ νοός. Τοικύτα Προβλήματα εἰσὶν ἑκκατὸν πρὸς πληροφορίαν καὶ κατάληψιν τῆς βάσεως αὐτῶν· μεγαλήτερα δὲ καὶ διεξεδικώτερα, πρὸς ἀπόλυτον περισσοτέρας ἐτοιμότητος, προβάλλονται μετὰ τὴν ἐντελὴν παραδίδοσιν τῆς Διαιρέσεως. Πρὸς τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐπιφορτίζωνται οἱ Ἀρχάριοι μὲ τοιούτους ὄνοματικοὺς μικτοὺς Ἀριθμούς, ὃν ἡ σύνθεσις εἶναι ἄγνωστος εἰς αὐτούς· διέτειν τὰ τοικύτα πρὸς ἀσκησιν ἀνάρμοσα μέσον, ζη-

36 ΠΕΡΙ ΑΘΡΟΙ. ΕΝ ΑΚΕΡ. ΟΝΟΜ. Κ. ΜΙΚ. ΑΡΙΘ.

μειοῦσι τὴν ἔτοιμότητα, τὴν ὅποιαν σοχαζόμεθα ν' ἀπολαύσωμεν ἐκ τούτου, ἐπειδὴ οἱ Διδασκόμενοι δίδουσι περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὸ, νὰ βασῶσιν εἰς τὴν ἐνθύμησίν των τὰ εἰς αὐτοὺς ἄγνωστα Εἶδον, καὶ τὴν αὐνθεσιν ἐκάστης Μονάδος τῶν αὐτῶν Εἰδῶν, παρὰ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἀθροισμὸν, ὃς τις εἶναι ἡ παροῦσα κυρία ὑπόθεσίς μας. Ἰκανὸν εἶναι πρὸς τὸ παρὸν εὖν μεταχειρισθῶμεν τοιούτους ὄνοματικοὺς μικτοὺς Αριθμούς, οἵ τινες εἰσὶ κοινῶς γνωστοὶ ἐκεῖ, ὅπου παραδίδεται ἡ Ἀριθμητική, φέρ' εἰπεῖν· τὸ Ζύγι, τὸ Μέτρον διαφόρων Εἰδῶν κτλ. ἐπειδὴ ἡ διαίρεσις αὐτῶν τῶν Μονάδων εἶναι κοινῶς γνωστή, καὶ ἐρεθίζεται ὁ Ἀρχάριος εἰς τὴν πρᾶξιν τῶν τοιούτων λογαριασμῶν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Ἀφαιρέσεως.

§. 49.

Η ἀφαίρεσις εἶναι Τρόπος ἀριθμητικὸς, ὃς τις διδάσκει, πῶς δυνάμεθα νὰ εὑρωμεν τὴν Διαφορὰν ἐνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ πρὸς ἓνα μεγαλότερον. Ὁ ἐσὶ, πόσου μεγαλότερος εἶναι ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου.

§. 50.

Ἡ λέξις ἀφαίρειν δεικνύει, ὅτι μέλλει ν' ἀφαιρέσωμεν ἐνα Ἀριθμὸν ἀφ' ἐνὸς ἑτέρου, ἐξ οὗ ἐννοοῦμεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ Αριθμὸς, ἐξ οὗ ἑτέρος μέλλει ν' ἀφαίρεθη, πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι μεγαλότερος. Παραδ. χ. ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὸν Ἀριθμὸν 4 ἐκ τοῦ Ἀριθμοῦ 7, μένουσι 3. ἄρα 3 εἶναι ἡ Δια-